

**Двете злини на Божия народ
и верността на Бога в изпълняването на Неговата икономика**

Пасажи от Писанията: Ер. 2:13; Пс. 36:8-9;

Йн. 4:10, 14; 7:37-39; 1 Кор. 10:4; 12:13

- I. Книгата на пророк Еремия, която е книга, изпълнена с говорене относно греха на Израел и относно Божия гняв, дисциплиниране и наказание, разкрива, че в Своята икономика Бог възнамерява да бъде изворът, източникът на живите води, за да раздава Себе Си в Своите избрани хора за тяхно задоволение и наслаждение, с цел произвеждането на църквата, Божията половинка, като Божието нарастване, Божието уголемяване, за да бъде тя Божията пълнота за Божието изражение. Сърцевината на божественото откровение се състои в това, че Бог ни създаде и ни изкупи, за да вработи Себе Си в нас като наш живот и като всичко за нас – 2:13; Пс. 36:8-9; Йн. 3:29-30; 4:10, 14; 7:37-39; Откр. 7:17; Еф. 3:16-19:**
- А. Христос, като живата, духовна канара, бе поразен от властта на Божия закон, за да може водата на живота във възкресението да се излее от Него и да се влее в Неговите изкупени хора като тяхно питие – Изх. 17:6; 1 Кор. 10:4.
  - Б. Пиенето от единния Дух във възкресение ни прави части на Тялото, изгражда ни като Тялото и ни приготвя като невястата Христова – 12:13; Откр. 22:17.
- II. „Две злини стори Моят народ: / изоставиха Мен, извора на живите води, / и си издълбаха водоеми, пукнати водоеми, / които не могат да държат вода“ – Ер. 2:13:**
- А. Израелтяните трябваше да пият от Бога, Който е изворът на живите води, за да могат да се превърнат в Негово нарастване и изражение, но вместо това те сториха две злини:
    - 1. Те изоставиха Бога като свой извор, като свой източник, и потърсиха друг източник. Тези две злини обуславят цялата книга на пророк Еремия.
    - 2. Издълбаването на водоеми изобразява тежката и мъчителна работа на израелтяните, чрез която те по човешки се опитваха да си направят нещо (идоли), което да замести Бога.
    - 3. Фактът, че водоемите бяха пукнати и не можеха да държат вода, показва, че нищо друго, освен раздаването на Самия Бог в нас като живата вода, не може да утоли жаждата ни и да ни превърне в нарастване на Бога за Негово изражение – Йн. 4:13-14.
  - Б. В Божиите очи нечестивите, злосторниците са тези, които не идват да пият от Него (Ис. 55:7). Поквареното състояние на нечестивите се състои в това, че те не идват при Господа да ядат, да пият и да Му се наслаждават. Те вършат множество неща, но не идват да се свързват с Господа, да Го вземат, да Го приемат, да вкусват от Него и да Му се наслаждават. В Божиите очи няма нищо по-лошо от това (57:20-21; вж. 55:1-2).
  - В. Бог възнамеряваше да раздаде Себе Си в човека за негово задоволение, така че Той Самият да може да нарасне и да се уголеми, но човекът Му изневери и се поквари и Го изостави, за да следва идолите:
    - 1. Идолите в нашето сърце (Езек. 14:3) са всички неща в нас, които ние обичаме и ценим повече от Господа. Това са неща, които заменят Господа в нашия живот (1 Йн. 5:21):
      - а. Хората, които издигат идоли в сърцата си, отчуждават себе си от Господа чрез идолите си (Езек. 14:5).
      - б. Хората, които имат идоли в себе си, но външно се опитват да търсят Бога, няма да могат да Го намерят (3-ти стих; вж. Ер. 29:13).
    - 2. Чрез поклонението си на идолите, израелтяните превърнаха себе си в суета, в нищо. Те имаха толкова много идоли, че числото им съответстваше на числото на техните градове (2:5, 28; 11:13). Израелтяните размениха реалността на своя Бог, на своята слава, със суетата на идолите (2:11; Пс.106:20; Римл. 1:23).
    - 3. Вероотстъпничеството се състои в изоставянето на Бога и на Неговия път и поемането по други пътища за следване на други неща. Това означава да изоставим Бога и да се обърнем към идолите – Ер. 2:19.
    - 4. След като вавилонците завладяха Израел, Божият народ продължи да се покланя на идолите си и дори ги пренесе от добрата земя във Вавилон. Всяко нещо, което заменя

Бога или заема Неговата позиция, представлява идол и се превръща в бреме за покланящия се – Ис. 46:1.

5. Немите, безгласни идоли (1 Кор. 12:2; Авак. 2:18-20) правят поклонниците си неми и безгласни, но живият Бог кара поклонниците Си да говорят в Неговия Дух (1 Кор. 12:3б; Пс. 115:4-8; 2 Кор. 4:13; Пс. 116:12-13):
  - а. Божиите поклонници не бива да мълчат. Всички ние трябва да използваме гласовете си, за да изговаряме: „Исус е Господ!“ в Божия Дух.
  - б. Изричането на това заявление – че Исус е Господ – представлява главната функция на всички духовни дарби. Призоваването на Господното име с подобаващ дух е начинът, по който ние можем да участваме, да се наслаждаваме и да преживяваме Святия Дух – 1 Кор. 12:3б; вж. Римл. 14:17.
  - в. „Мъртвите не хвалят Господа, / нито онези, които слизат в мястото на мълчанието; / но ние ще благославяме Господа / отсега и довека. Алилуя“ – Пс. 115:17-18.
6. Всичко, което притежаваме, и дори всичко, което сме, може да се превърне в идол. Израелтяните бяха зли и неверни спрямо Бога, защото те Го изоставиха и тръгнаха да следват идолите. По отношение на тази невярност спрямо Бога, ние сме напълно като израелтяните.

III. Трябва да видим верността на Бога в изпълнението на Неговата икономика – вж. 37:3:

- A. Въпреки че ние сме неверни, Бог е верен (Плач. 3:23б). В припева на един добре известен химн (*Химни*, №19) се пее следното: „Велика е верността Ти! Велика е верността Ти! / Всяка сутрин съзирам нови милости. / Всичко, от което се нуждая, получавам от ръката Ти; / Велика е верността Ти, Господи, към мен!“:
  1. Истините в Библията, както и смисълът на думите в този химн по отношение на Божията вярност, могат да бъдат разбрани по два начина: или природно, или духовно.
  2. Ако разбираме Божията вярност по природен начин, ние можем да си мислим, че Той е верен най-вече по отношение на материалното обезпечаване и физическите благословения. Но Божията вярност не съответства на нашите природни представи. В 1 Коринтяни 1:9 се казва, че Бог е верен като ни е призовал в общението на Своя Син, но според нашите природни представи, Той може да изглежда неверен по отношение на грижата за нашето благополучие.
  3. „Замислете се за страданията на апостол Павел. Той бе призован от Бога, той бе получил поръчение и бреме от Бога и бе изпратен от Него, но където и да отидеше, той се сблъскваше с неприятности. Например още от момента, в който той започна да проповядва Христос, той веднага се изправи пред гонение. Той дори бе принуден да избяга от Дамаск, при което братята трябваше да го спуснат през стената в един кош. Нима това означава, че Бог се оказа неверен спрямо Павел? Не, напротив, това означава, че Божията вярност не съответства на нашите природни представи“ (*Life-study of Jeremiah*, ст. 28) – Деян. 9:15-16, 23-25; 2 Кор. 11:30-33; Кол. 1:24; 2 Кор. 1:5; Фил. 3:10; Откр. 1:9; 2 Тим. 2:10; 3:12.
  4. Когато повярвахме в Господ Исус, ние може и да сме очаквали да придобием външен мир и благословение, но вместо това може да сме се сблъскали с множество неприятности и може да сме изгубили сигурността си, здравето си или имуществото си. Когато някои християни преживеят подобни неща, те започват да се съмняват в Божията вярност и започват да се питат защо Бог не е предотвратил появата на всички тези трудности – Деян. 14:22; 1 Сол. 3:2-5.
  5. Трябва да осъзнаем, че когато Бог позволява да се сблъскаме с трудности, Той е верен на целта Си да ни обръща от идолите и да ни връща обратно при Себе Си. Нашият мир, нашата безопасност, нашето здраве и нашето имущество могат да се превърнат в идоли за нас, но Бог е верен да отнеме тези неща, за да можем да пием от Него като от извора на живите води.
  6. Например, ако нашата къща или нашето имущество се превърнат в идоли за нас, ние започваме да пием от тях, а не от Бога. Божията вярност се разправя с тези идоли и ни кара да пием от Бога – Пс. 36:8.
  7. Бог е верен да ни води в икономиката Си (1 Кор. 1:9; 1 Сол. 5:23-24). Неговата икономика се състои в това да пием от Христос, да ядем от Христос, да се

наслаждаваме на Христос, да усвояваме Христос и да Го асимилираме в себе си, така че Бог да може да нараства в нас за изпълнение на Своята икономика.

8. Трябва да видим, че ние не сме по-добри от израелтяните. Всички неща могат да се превърнат в идоли за нас, но Бог е верен в изпълнението на Своята икономика. В Своята вярност Той се разправя с нашите идоли, за да можем да прием от Него. Всички ние трябва да прием от Бога като от извора на живите води, да приемаме Христос в себе си и да Го усвояваме, за да може Той да нараства за изпълнението на Божията икономика, чиято цел е Той да се изразява чрез нас като Негова половинка – Йн. 3:29-30.
- Б. Ако осъзнаем, че сме изневерили на Бога, трябва да се покаем, и дори да плачем, но след това трябва да започнем да прием от живите води, да славим Бога, да Му благодарим за всичко и да Му се наслаждаваме (1 Сол. 5:16-18). Бог иска именно това. Той се интересува единствено от нашето наслаждение на Христос:
  1. Може би си мислим, че сме безнадеждни, защото сме се провалили. Израелтяните сигурно са си мислели, че Бог се е отказал от тях, че те са свършени. Но Божиите милости не свършат и не отслабват – напротив, те се подновяват всяка сутрин – Плач. 3:22-23.
  2. Еремия дори имаше смелостта да заяви, че Йехова е негов дял, и че той се надява на Господа, защото Той е добър и благ към онези, които Го чакат. В Бога има надежда, защото при Него няма разочарования – стих. 24-25; вж. Пс. 16:5; 73:25-26.
  3. Нашият провал отваря пътя за влизането на Христос в нас като наша правда и наше изкупление. Нашият провал отваря пътя за раздаването на Самия Христос в нас като наш живот и закон на живота, с неговата способност за познаване и живеене на Бога. С други думи, нашият провал просто приготвя и отваря пътя за влизането на Христос в нас, за да може Той да бъде възвеличен във и чрез нас, така че да бъде наша централност и универсалност – Ер. 23:5-6; 31:33-34; Кол. 1:17б, 18б.
  4. Ако днес пренебрегнем Бога и Му изневерим, не бива да се разочароваме – Бог си има начин да се разправи с нас и да ни накара да узреем и да се превърнем в Новият Ерусалим, било като Негова побеждаваща невеста в идния век, или като Негова жена във вечността – Евр. 6:1а.
  5. Не е необходимо да се безпокоим относно ситуацията си – Бог е търпелив, състрадателен и съчувствен. Той ще отдели нужното време, за да ни направи да узреем:
    - а. Всеки вярващ, независимо от това дали е слаб или силен в момента, ще бъде съставна част на Новия Ерусалим. Всички вярващи в Новия Ерусалим ще бъдат зрели – Откр. 19:7-9; 21:2.
    - б. Затова не бива да се тревожим, нито да се обезсърчаваме. Вместо това трябва да се насърчаваме и утешаваме с Бога на всяка утеха и насърчение – 2 Кор. 1:3-4; Римл. 15:5.
    - в. Ние трябва да сме истинските поклонници на Бога, Който е изворът на живите води. Ние трябва да прием от Него, за да може Той да бъде реалността в нас, която в крайна сметка се превръща в наша искреност и чистосърдечие, с които ние се покланяме на Бога с поклонението, което Той търси – Йн. 4:23-24.